

DECIZIA NR. 141/ 2013

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. .X. .X. S.A. înregistrată la Agenția Națională de Administrare
Fiscală, Direcția generală de soluționare a contestațiilor cu nr. **906.231**
din 13.02.2013

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. prin adresa nr. .X./06.02.2013 cu privire la contestația formulată de **S.C. .X. .X. S.A.** cu sediul social în .X., X nr. X, sector X, având cod de înregistrare fiscală RO.X., împotriva Deciziei de regularizarea situației nr..X./05.12.2012.

Societatea contestă suma totală de .X. lei din care suma de .X. lei reprezintă drepturi vamale, suma de .X. lei reprezintă dobânzi și suma de X lei reprezintă penalități de întârziere, stabilită prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./05.12.2012 emisă în baza Procesului – verbal nr. .X./05.12.2012/27.04.2012 încheiate de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. .

În raport de data emiterii deciziei pentru regularizarea situației, respectiv 05.12.2012, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207, alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. în data de 27.12.2012, conform ștampilei aplicate de Serviciul registratură al acestei direcții, pe originalul contestației.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209, alin.(1) litera c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației societatea figurând la poziția nr.X din anexa nr.1 la O.P.A.N.A.F. nr.3565/2011 pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.730/2010 privind

organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. .X. .X. S.A.**

I. Prin contestația formulată societatea invocă nelegalitatea actului de control arătând că efectuarea celor X de operațiuni de import s-a făcut cu îndeplinirea formalităților vamale, acordarea liberului de vama de către organele vamale, care au semnat și stampilat declarațiile vamale în vederea acceptării regimului vamal solicitat.

Societatea precizează că liberul de vamă a fost acordat după verificarea și validarea datelor de referință din declarațiile vamale întocmite de importator, coroborat cu efectuarea controlului fizic al marfurilor, conform art. 170, art. 185 alin 2 din Regulamentul vamal de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006.

Societatea precizează că acordarea liberului de vamă se menționează pe declarația vamală, conform art. 186 alin 2 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal și art. 249 alin 2 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992, ceea ce constituie confirmarea valabilității declarațiilor, organele aducând atingere principiului securității juridice prin efectuarea controlului ulterior în alte condiții decât cele prevăzute la art. 78 alin 3 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 de instituire a Codului vamal Comunitar, potrivit cărora atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte autoritățile vamale trebuie să ia măsurile care se impun.

Referitor la încadrarea tarifară a marfurilor importate societatea arată că a avut în vedere caracterul esențial al produsului și regulile generale de interpretare a Nomenclurii combinate, respectiv regula generală 3 b precum și faptul că în speță nu se poate determina valoarea pieselor de sticlă în raport de celelalte piese ale produselor de mobilier.

Societatea consideră că și în situația în care încadrarea tarifară stabilită în urma controlului ulterior ar fi cea corectă, organele vamale și-au corectat de fapt propria greșală, deși art. 78 pct.3 din Codul vamal Comunitar și art. 100 alin 3 din Legea nr. 86/2006 permit regularizarea situației doar în situația în care la re-verificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau

incorecte ce implică culpa declarantului si de care organele vamale nu au avut cunostință.

Referitor la calculul accesoriilor, societatea precizează că acestea au fost calculate greșit de organele vamale, respectiv de la data efectuării importurilor, întrucât obligația vamală suplimentară este scadentă la data calculării drepturilor vamale si comunicării deciziei de regularizare, in acelasi sens fiind si Decizia Inaltei Curți de Casație si Justiție nr. 1667/2007 care a statuat că in baza art. 158 alin 2 din Legea nr. 141/1997, momentul de la care vor curge majorarile de intârziere coincide cu data luarii la cunostinta a actului de control.

Societatea arată că datoria vamala ia nastere la momentul întocmirii deciziei de regularizare si calcularea de catre organul vamal a majorarilor de intârziere pe o perioada anterioară actului de control este contrară dispozitiilor legale de la art. 119 alin din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Societatea solicită admiterea contestației si anularea Deciziei pentru regularizarea situatiei nr. .X./05.12.2012.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./05.12.2012 emisă in baza Procesului – verbal nr. .X./05.12.2012/27.04.2012 incheiate de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., organele vamale au constatat că prin declarațiile vamale XXXX/24.09.2010, SC .X. .X. SA, in calitate de comisionar, a introdus in țară mese si standuri TV cu blat de sticla, incadrate la codurile tarifare, 9403.20.80.90, 9403.60.10.00, 9403.60.90.00, cu taxa vamală 0%.

Organele vamale arata că potrivit notelor explicative al Nomenclurii Combinata, publicate in JO al CEE nr. C133/01/08 aferente pozitiei tarifare 9503 –alt mobilier si părți ale acestuia coroborat cu Regula generlă nr. 3 pentru interpretarea Sistemului Armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, materialul din care este confecționat blatul conferă mesei caracterul său esențial, de exemplu printr-o valoare superioară metal prețios, sticla, marmură, lemn prețios), astfel că mesele si standurile TV cu blaturi de sticlă puse in liberă circulație cu declarațiile vamale mai sus mentionate, se clasifica după materialul care le confer caracterul esențial-sticla.

Organele vamale arată că potrivit Tarifului Vamal Comunitar , mesele si standurile TV cu blaturi de sticlă se incadrează corect la poziția tarifară 9403.89.00.90-Alt mobilier si părți ale acestuia – Mobilier din alte materiale, inclusiv trestie, bambus sau materiale similare – Altele – Altele, având taxa vamală de 5,6%.

Organele vamale au stabilit comisionarului vamal, in baza art. 579 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006, suma de .X. lei reprezentând taxe vamale si TVA in vama.

De asemenea, in conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 si art. 122¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele vamale au stabilit aferente drepturilor vamale, dobânzi in suma de .X. lei si TVA in vama si penalități de întârziere în suma de 10.174 lei.

III. Având in vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal, actele normative incidente pe perioada verificata, invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând drepturi vamale si accesorii aferente, *cauza supusa solutionarii este daca marfurile importate, respectiv mese si standuri TV cu blat de sticla se incadrează la codurile tarifare 9403.20.80.90, 9403.60.10.00, 9403.60.90.00, asa cum a procedat societatea sau la codul tarifar 9403.89.00.90-Alt mobilier si părți ale acestuia, asa cum a stabilit la controlul ulterior organele vamale.*

În fapt, societatea contestatoare, în calitate de comisionar vamal, a pus in liberă circulație, cu declarațiile vamale nr.XXX/24.09.2010, mese si standuri TV cu blat de sticla, incadrate la codurile tarifare, 9403.20.80.90, 9403.60.10.00, 9403.60.90.00, cu taxa vamală 0%.

Urmare controlului vamal ulterior al declarațiilor de mai sus organele vamale au stabilit ca societatea contestatoare a incadrat gresit marfurile importate, respectiv mesele si standurile TV cu blat de sticla, acestea încadrându-se la codul tarifar 9403.89.00.90-Alt mobilier si părți ale acestuia – Mobilier din alte materiale, inclusiv trestie, bambus sau materiale similare – Altele – Altele, având taxa vamală de 5,6%, drept pentru care au stabilit in sarcina societății drepturi vamale reprezentând taxe vamale si TVA in vamă.

În drept, clasificarea tarifară vamală se stabilește conform Regulilor generale pentru interpretarea Sistemului Armonizat de denumire și codificare a mărfurilor , prezentate în anexa la Legea nr. 98/1996 pentru aderarea României la Convenția Internațională privind Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, precum și în concordanță cu Regulamentul CE nr. 1214/2007 al Comisiei din 20.09.2007 de modificare a anexei I la Regulamentul CEE nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifara si statistica si Tarifal Vamal Comun și Notele Explicative ale Nomenclurii Combinate a Comunității

Europene publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 133/01/2008.

Potrivit Regulilor generale de interpretare a Nomenclurii Combinată din Regulamentul CE nr. 1214/2007 al Comisiei din 20 septembrie 2007 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun:

A. Reguli generale pentru interpretarea Nomenclurii Combinată

Clasificarea mărfurilor în Nomenclatura Combinată se efectuează în conformitate cu următoarele principii:

1. Enunțul titlurilor secțiunilor, capitolelor sau subcapitolelor este considerat ca având numai o valoare indicativă, clasificarea mărfurilor considerându-se legal determinată atunci când este în concordanță cu textul pozițiilor și notelor de secțiuni și de capitole și, atunci când nu sunt contrare termenilor utilizați în acele poziții și note, cu următoarele reguli.

[...]

3. Atunci când mărfurile ar putea fi clasificate la două sau mai multe poziții prin aplicarea regulii 2 (b) sau în orice alt caz, clasificarea se face după cum urmează:

(a) Poziția cea mai specifică trebuie să aibă prioritate față de pozițiile cu un domeniu de aplicare mai general. Cu toate acestea, în cazul în care două sau mai multe poziții se referă fiecare numai la o parte din materialele care compun un produs amestecat sau un articol compozit sau numai la o parte din articolele mărfurilor prezentate în seturi, condiționate pentru vânzarea cu amănuntul, aceste poziții se consideră, în raport cu produsul sau articolul, la fel de specifice, chiar dacă una dintre poziții oferă o descriere mai precisă sau mai completă.

(b) Produsele amestecate, articolele compuse din materiale diferite sau constituite prin asamblarea unor articole diferite și mărfurile prezentate în seturi condiționate pentru vânzarea cu amănuntul, care nu pot fi clasificate prin aplicarea regulii 3 (a), se clasifică după materialul sau articolul care le conferă caracterul esențial, în cazul în care este posibilă efectuarea acestei determinări.

(c) În cazul în care regulile 3 (a) și 3 (b) nu permit efectuarea clasificării, marfa se clasifică la poziția cu numărul cel mai mare dintre cele susceptibile a fi luate în considerare.

[...]

6. Clasificarea mărfurilor la subpozițiile unei aceleiași poziții se efectuează, în mod legal, cu respectarea termenilor acelor subpoziții și a notelor de subpoziții, precum și, mutatis mutandis, cu respectarea regulilor anterioare, înțelegând prin aceasta că nu pot fi comparate decât subpozițiile aflate pe același nivel. În sensul acestei reguli, se utilizează și notele de secțiuni și capitole corespunzătoare, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare

Conform Regulii generale 1 de interpretare, încadrarea marfurilor este considerată legal determinată atunci când este în concordanță cu textul pozițiilor și al notelor de secțiuni și de capitole, iar potrivit regulii generale 3 b articolele compuse din materiale diferite sau constituite prin asamblarea unor articole diferite, se clasifică după materialul sau articolul care le conferă caracterul esențial, clasificarea mărfurilor la subpozițiile unei aceleiași poziții efectuându-se, cu respectarea termenilor acelor subpoziții și a notelor de subpoziții, potrivit regulii generale 6.

De asemenea, Notele Explicative ale Nomenclurii Combinate publicate în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 menționează la poziția 9403- alt mobilier și părți ale acestuia, următoarele:

“Mesele fabricate din diferite materiale sunt clasificate în funcție de materialul din care este confecționat suportul (picioare și cadru), cu excepția cazului în care, în aplicarea regulii generale 3 (b) de interpretare a Nomenclurii Combinate, materialul din care este fabricat blatul conferă mesei caracterul său esențial, de exemplu printr-o valoare superioară (poate fi cazul în care blatul este fabricat din metal prețios, sticlă, marmură, lemn prețios).”

Astfel, având în vedere că mărfurile importate sunt compuse din metal și sticlă sau lemn și sticlă, iar materialul din care sunt confecționate blaturile meselor și standurilor TV, respectiv sticlă este considerat de o valoare superioară, potrivit Regulilor generale de interpretare a Nomenclurii Combinate din Regulamentul CE nr. 1214/2007, mai sus enunțate coroborat cu Notele Explicative ale Nomenclurii Combinate de la poziția 9403, la încadrarea tarifară a meselor și standurilor TV cu blat de sticlă, materialul din care este fabricat blatul, respectiv sticlă, conferă mesei caracterul său esențial și este determinant în stabilirea încadrării tarifare.

Având în vedere cele de mai sus, în mod legal organele vamale au stabilit că mărfurile puse în liberă circulație de societatea contestatoare, în calitate de comisionar vamal, se încadrează la codul tarifar 9403.89.00.90, drept pentru care au stabilit în sarcina acesteia drepturi vamale.

Referitor la susținerea societății că acordarea liberului de vama de către organele vamale, care au semnat și stampilat declarațiile vamale în vederea acceptării regimului vamal solicitat, constituie confirmarea valabilității declarațiilor se retine că prin depunerea la biroul vamal a unei declarații vamale, care potrivit art.4 pct 17 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar *“reprezintă documentul în care o persoană indică în forma și modalitatea prevăzută, dorința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal”*, contestatoarea răspunde *“pentru corectitudinea informațiilor înscrise în declarație, autenticitatea documentelor anexate și de respectarea tuturor obligațiilor ce decurg din plasarea respectivelor mărfuri sub regimul avut în vedere”* așa cum prevede art. 199 alin. 1 din Regulamentul CEE nr. 2454/1993 a Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispoziții de aplicare a reglementării (CEE) nr. 2913/92 a Consiliului de stabilire a Codului vamal Comunitar.

În aceste condiții, în conformitate cu prevederile art. 78 alin 1 și alin 2 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă, *“din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația”* și de asemenea *“pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri.”*

Astfel potrivit art. 78 alin 3 din același act normativ, în oricare din cele două situații de mai sus, respectiv *“atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun”*, or în speta de față la controlul vamal ulterior s-a stabilit că mărfurile, prin declarațiile vamale de punere în liberă circulație depuse de societate prin comisionar vamal SC .X. .X. SA, au fost încadrate tarifar greșit, drept pentru care organele vamale, fără a li se putea imputa pasivitatea ori neglijența, au luat măsurile necesare pentru reglementarea situației, respectiv au încadrat tarifar corect mărfurile cu consecința stabilirii de drepturi vamale aferente acestora.

Având în vedere cele reținute, precum și prevederile art. 201 pct.3 din același Regulament, care precizează:

“Debitorul vamal este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor vamal”,

și în temeiul prevederilor art. 216 alin 1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu

modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit. a) din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationala de Administrare Fiscala nr.450/2013 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, potrivit căruia *“Contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”* se va respinge ca neintemeiata contestatia societatii pentru suma de .X. lei reprezentând taxe vamale si TVA in vama.

In ceea ce priveste dobanzile in suma de .X. lei si penalitatile de intarziere in suma de X lei stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatției nr. .X./05.12.2012 incheiata de reprezentanții Directiei Regionale pentru Accize si Operatiuni Vamale .X., acestea reprezinta masura accesorie in raport cu debitul. Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut ca datorat debitul in suma de .X. lei reprezentand drepturi vamale, aceasta datoreaza si dobanzile in suma de .X. lei si penalitatile de intarziere in suma de X lei, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*.

Referitor la susținerea societății ca accesoriile au fost calculate greșit de organele vamale de la data efectuării importurilor, întrucât obligația vamală suplimentară este scadentă la data calculării drepturilor vamale si comunicării deciziei de regularizare, se retine că art.119 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”.

La art.120 alin.1) din același act normativ, se precizează că : *“(1) “Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”*

Astfel, potrivit prevederilor legale mai sus invocate dobanzile se calculeaza pentru neachitarea la termenul de scadenta a datoriei vamale.

De asemenea, art.120¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare începând cu data de 01.07.2010, prevede:

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

În speța de față datoria vamală a luat naștere, conform art. 201 pct.1 lit a din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar la *“punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import”*

De asemenea, pct.2 al articolului invocat mai sus stipulează că *“o datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”*

Având în vedere cele de mai sus se reține că la data depunerii declarațiilor vamale ia naștere în sarcina societății datoria vamală, dobânzile urmând să curgă din ziua următoare scadenței datoriei vamale, respectiv ziua următoare nasterii datoriei vamale, și până la data stingerii sumei datorate, drept pentru care susținerea societății nu poate fi reținută, ca urmare se va respinge ca neîntemeiată și contestația pentru accesoriile în sumă de X lei.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și a dispozițiilor art.216 alin 1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de SC .X. .X. SA împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./05.12.2012 emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. pentru suma totală de .X. lei din care suma de .X. lei reprezintă drepturi vamale, suma de .X. lei reprezintă dobânzi și suma de X lei reprezintă penalități de întârziere.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

X